

Εξοπλισμένη δύναμις κατά χωρίων και πόλεων.

ΣΑΛΠΙΓΓΕ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ *

Λεβια σήμερον πρόλογος τής Σαλπίγγος κατ' αρχήν.

Συνδρομή έτησία προπληρωτά.
'Εν Κύπρω.....Σελ. 8.
'Εν τῷ 'Εξωτερικῷ.....,, 12.

Διὰ πάσαν αίτησιν απευθυντέον τῷ Συνακτῆρι
Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΩ. Editor S. HOORMOUZIOS.

Παύσαθε ληρούντες, και περί τῶν ὄλων ερίζοντες, και κέρατα ἀλλήλοις φύοντες,
και κροκοδείλιος ποιούντες. (Αουκ. Νεκρ. Διάλ.)

«'Απ' ὅν ἀπέξω τοῦ χοροῦ πολ-
λά τραγούδια ξεύρει.» Ἴην παροι-
μίαν αὐτὴν τῆς Κύπρου τὴν λέγο-
μεν διὰ ἐκείνους οἱ ὅποιοι εἶναι ἐξω
ἀπὸ τὰ πράγματα και εὐρίσκουν
ὅτι οἱ βουλευταὶ μας δὲν πράττουν
ὡς πρέπει τὸ χρέος των, και ὅτι
ἔπρεπε νὰ ποῦν, νὰ ρίξουν, νὰ φω-
νάξουν, νὰ ἀντιτείνου, νὰ σχίτου
τὰ ροῦγά των (και κάμνου και-
νούργια ποῦ τὸν μισθὸν ποῦ τοὺς
δίδομεν) και τὰ φωνάζομεν ἰλ' αὐ-
τὰ και τὰ γράφομεν ἀκόμη και
εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης,
διὰ νὰ καταλάβῃ ὅλος ὁ κόσμος ὅ-
τι δὲν ἀξίζομεν τίποτε (σὰν νὰ μὴ
τὸ ξεύρη) και ὅτι εἴμεθα ἀπηλιπ-
σμένοι και τάχα ἡμεῖς ἂν ἡμεθα
θὰ ἐκάμναμεν «τὰ ἄχυρα κομμά-
τια».
Τὸ τί ἐκάμαν δὲν ἐξετάζομεν
τὸ τί δὲν ἐκάμαν θεωροῦμεν. Τοὺς
βουλευτὰς τοὺς νομίζομεν αὐτοκρά-
τορας. Διὰ τί δὲν σχίζου ἐκείνην
τὴν σύμβασιν και νὰ τὴν πεταξω-
σι μὲς ἰς μάρτια τῆς Εὐρώπης; Διὰ
τί δὲν διὰ τὰ τῶσι νὰ μὴ
παίρῃ «ττιγκίριν» ἡ Τουρκία ἀπὸ
ταῖς 25 χιλιάδες λίραις; Διὰ τί δὲν
διὰ τὰ τῶσι νὰ ἀφαιρηθῇ ἐ-
κεῖνο τὸ κόκκινον τῆς σημαίας, ποῦ
δὲν μᾶς ἀρέσκει, και νὰ μείνῃ μόνον
τὸ βένετον και ἄσπρον; Αὐτὰ
ὅλα ἐπειδὴ δὲν τὰ κάμνου, εἶναι
ἀνίκανοι εἶναι δεῖλοί.
'Αλλὰ πρέπει νὰ ἡμεθα και ὀλί-

γον δίκαιοι. Πρέπει προτοῦ νὰ κρι-
νωμεν ἓνα στρατιώτην ἂν ἐπολε-
μησε καλῶς ἢ κακῶς νὰ ἐξετάσω-
μεν κατὰ πόσον ἦτο καλὸν ἢ κα-
κὸν τὸ ὄπλον ποῦ κρατεῖ, κατὰ
πόσον ἦτο καλὴ ἢ κακὴ ἡ θέσις τὴν
ὅποιαν ἦτο ἠναγκασμένος νὰ εἴη
και κατὰ πόσον ἦτο ἰσχυρότερος ὁ
ἀντίπαλός του.
Τὸ ἐπίτημον Μαγειρεῖον εἶρε
τταρίζαις και νόμοις ἐπιστήμοις.
Τὰ φαγητὰ παρουσιάζονται ὀλίγον
ἔτοιμα παρὰ και κλειστὰ ἀκό-
μη μετ' ἰς τὰ πιάτα δὲν ἐπιτρέπε-
ται νὰ τὰ ἀνοιξοσι και νὰ μὴ ρᾶ-
σι τοὺς λέγου μόνον ὅτι ἰς αὐτὸ
τὸ πιάτον εἶναι π. χ. κρεας με-
ταῖς πατάταις προτοῦ λοιπὸν ν'
ἀνοιξήτε τὸ πιάτον συζητήσατε ἂν
θα φάτε ἢ ὄχι, διότι ἂμα τ' ἀνοι-
ξήτε εἴθε πλέον ὑποβρωμένοι κα-
λὸν ἢ κακὸν νὰ τὸ μαήτητε και
νὰ τὸ πληρώσητε: εἴτε μόνον δι-
καιωμα νὰ τὸ κόψετε και νὰ τὸ
φάτε, ἢ νὰ σηκώσητε ἀπὸ ἐκεῖ τὴν
πατάτην και νὰ τὴν φέρετε ἀπ' ἐ-
δῶ ἂν δὲν σὰς ἀρέσκει ἡ θέσις τῆς,
και τίποτε ἄλλο.
Δὲν εἶναι σωστὸν τοῦτο ποῦ λέ-
γω; τοὺς παρουσιάζου ἐκεῖ τὰ νο-
μοσχέδια ἔτοιμα, και ἡ διαταγή
εἶναι πρὸ τοῦ ν' ἀναγνωθῶσι νὰ
συζητήσωσιν ἂν θα τὰ παραδεθῶ-
σιν ἀφοῦ δὲ ἀναγνωσθῶσι και ἐπει-
τα, τότε μόνον μικρὰς τροποποιή-
σεις τῶν ἀρθρῶν δυναίνται νὰ κά-

μωσι και τίποτε ἄλλο· και τοῦτο
ἀκόμη ἂν μένου συμφωνοὶ οἱ πε-
ρισσότεροι ἄλλως, καλὸν ἢ κακὸν
«θα μβῆ ἰς τὸ εἰσάκκι» τῆς πτω-
χῆς τῆς Κύπρου, και μακάρι νὰ
κοπῆ αὐτο ποῦνα Μαραθευτικὸν νὰ
τῆς κάμωμεν ἄλλο Κεϋλάνικον.
Τί λοιπὸν ἐμποροῦσαν νὰ κά-
μουν ἔττω και οἱ πλέον ἀπαιτητι-
κοὶ Ἕλληνας, ἀφοῦ αὐτοὶ εἶναι 9
μόνον; παρατηρεῖται ὅτι ἐπειδὴ ἀ-
ναλογοῦσαν εἰς τοὺς 9 Ἕλληνας
τρεις τοῦρκοι, ἐβαλαν κ' ἐκεῖνοι 6
ἐπίσημα (ἀγγλικὰ) μέλη διὰ νὰ γί-
νου 9 και ἓνας ὁ πρεσβρὸς 10. ὡ-
στε διὰ κάθε ὑπόθεσιν ἢ ὅποια μέ-
τινα θέσιαν τῆς Κυβερνήσεως ἠδύ-
νατο νὰ ὠφελῆσῃ περισσότερο τοὺς
κατοικοῦ. Ἕλληνας ὡσεὶ τῆς κα-
ταστάσεως των και τοῦ πληθυσμοῦ
των παρὰ τοὺς Ὀθωμανοὺς, και ἡ
Κυβερνησις δὲν θελήσῃ νὰ κάμῃ τὴν
θέσιαν ἐκείνην, και οἱ Ὀθωμανοὶ
θα συμφωνοῦν με τὰ ἐπίσημα μέ-
λη, τίποτε νὰ μὴ γίνεταί.
'Αλλὰ δυνάμεθα νὰ καυχηθῶ-
μεν ὅτι ἡ περιόδος αὐτὴ τοῦ Νομο-
θετικοῦ ὠφελῆτε κατὰ πολὺ τὴν
Κύπρον, και ἰδοὺ τὰ ὠφελήματα.
1) Κατηργήθη ἡ δεκά-
τη τῆς σφαφύλης· και δὲν
εἶρε σήμερον ὁ ἀμπελοργὸς ἐκεί-
νας, τὰς μεγάλας δυσκολίας νὰ πε-
ριμένη πότε νὰ δεκαπλαθῇ τὸ ἀμ-
πέλι του και ἐπειτα νὰ τὸ τρυχή-
σῃ, και εὔρε κομμάτι ἐλευθερίαν

διότι χάριν εκείνου του κρασιού πληρώνει τόσα δοσήματα που κατατρεφεται.

2) Απειρορρήθη το περι Σύνταξιν Νομοσχεδίου. Εάν το Νομοσχέδιο τουτο δεν απερρίπτετο, μετά 50—80 έτη οι Κύπριοι θα έφραγον όλοι από την Κύπρον, και η Κύπρος θα έγινετο σωστή Κεϋλάνη να δέχεται έξωρίστους της Ευρώπης, της Αφρικής και της Ασίας. Αυτό θα πάλιν το Νομοσχέδιον ήτο αληθώς άριστούργημα μηχανής Έγγλέζικης. Άκουσ' εκεί αδελές, να λαμβάνουν σύνταξιν λέγει οι Άγγλοι υπάλληλοι της Κυβερνήσεως μόνον, όσοι θα εδούλευον 10 χρόνια εις την Κυβέρνησιν, έστω και μόνον το τελευταίον έτος να εδούλευον εις την Κύπρον, και έπαραιτούσαν από τας θέσεις, να λαμβάνουν το έν τέταρτον του μισθού που περναν όταν εδούλευον εις όλην τους την ζωήν πλέον που την Κύπρον, 'ς πολλάτε που δέν τους κατέβη 'ς την κεφαλήν να βάλουν εις το νομοσχέδιον να λαμβάνουν και οι τουρκοι σύνταξιν· ειδή θα έσυμφωνούσαν βέβαια οι τουρκοι μαζί των, και τότε αλειμμενον 'ς την πτωχήν την Κύπρον· ήθελεν ν' αρχίσουν από τώρα οι Κύπριοι να σκορπούν 'ς όλα τα μέρη του κόσμου. (άκολουθεί)

(συνέχεια κληρονομικού νόμου.)

3) Εάν εκείνος που ' αποθάνη δέν αφήση ούτε γονείς ούτε πατέρα· ή αδελφούς των γονέων του, ούτε τέκνα ή έγγόνια, τότε οι αδελφοί του και οι αδελφαί του κληρονομοῦσιν έξ ίσου την περιουσίαν του. Οι έτεροθαλείς αδελφοί ή αδελφαί λαμβάνουσι μόνον το ήμισυτης μερίδος που λαμβάνουν οι γνήσιοι αδελφοί, τα αδελφοτέκνια λαμβάνουν το μερίδιον του αποθανόντος αδελφού ή αδελφής. Εάν υπάρχει σύζυγος λαμβάνει ως είπομεν εις το άλλο άρθρον το έν τρίτον της περιουσίας.

6) Εάν αποθάνη τις και δέν αφήση κανένα κληρονομόν από εσους είπομεν έως τώρα, τότε ο πλησιέστερος συγγενής λαμβάνει όλην την περιουσίαν· άλλ' οι από αδελφούς συγγενείς εάν ήναι πάνω από τον δεκατον βαθμόν δέν κληρονομοῦσιν. Εάν υπάρχη και σύζυγος, τότε αυτή κληρονομεί τα δύο τρίτα τηςπε-

ριουσίας. Εάν δέ οι άλλοι συγγενείς είναι άνω του έκτου βαθμού, τότε η σύζυγος λαμβάνει όλην την περιουσίαν.

Ο νόμος αυτός εφαρμόζεται εις κάθε είδος περιουσίας.

Η Διαθήκη έχει ισχύν τώρα, και όχι ως πριν όπου κατά τον Τουρκικόν νόμον δέν έμπορούσες να γαρίσσης παραπάνω από το έν τρίτον της περιουσίας σου.

Μία συμβουλή.

Το έν τή ημετέρα Βουλή συζητούμενον της παιδείας ζήτημα, καθ' ου πολυειδείς αντιτάττονται δυσκολίαι προς μη συμφέουσαν λύσιν, είναι όμολογουμένως ζήτημα υπάρκειως δια πάν έθνος, όπερ συναισθάνεται την σύθυπαρξίαν ή το μέλλον του, ή μάλλον εις ήμας τους πολυπαθείς Κυπρίους ενδιαφέρει. Διότι η όρθή και ύποχρος παιδεύσις είναι η μόνη παράγουσα την ήθικην ή υλικήν ύδαμνίαν τω λαώ, ή η συνιπάγουσα τους άγλαούς καρπούς του αληθούς έννοουμένου πολιτισμού ή της πολιτικής άιαβιώσεως.

Πρέπει λοιπόν να ώμην λίαν προσεκτικοί εις την λύσιν του σπουδαιότατου τούτου ζητήματος, ή να μη άποδωρρωθώμεν ποσώς εκ των παρεμβαλλομένων ηδη προσκρημάτων, άλλ' εύδαρσώς να χωρήσωμεν ή υήνοι, εάν καταλειφθώμεν, θυσιάζοντες πάν ό,τι άλλο, άρκεί όμως να διασώσωμεν το έλεύθερον ή ανεπηρέαστον ή ανεξάρτητον της διδασκαλίας μας, να εὔτω τηρήσωμεν αλώβητον την ιεράν παρκαταθήκην της θρησκείας ή του έθνισμού μας, ήτις, καθ' επίνευσιν θείαν, άγνή τε ή άσπιλος διεσώθη εκ του πονηλεθρίου εκείνου κατακλισμού της άλώσεως, όστις ως χειμαρρος καταστροφικός συμπαρέσυρε μιν ζωήν ή περιουσίαν, αφήκε δ' αυτήν επιπλεύσαν έντό της σωτικής Κιβωτού της άγ. ήμών Έκκλησίας.

Ότε λοιπόν κρίνασιν οι οίδη Κύριος, επήλθε το δούλον ήμαρ, ή ισθέσθη η φωταυγής λαμπάς της Ανατολής, ή τον κόσμον όλως φωτίσασα δια του φωτός της αληθείας, εάν ο κατακτητής δέν περιέβαλλε δι' ύψηλών Βερτιών τους τότε αποκαλουμένους πένητας του Κυρίου, τους Ιεράρχας μας, δια της εξουσίας του Έθνάρχου, ή δέν παρέιχεν εις αυτούς το δικαίωμα της ανεπηρέαστου διδασκαλίας ή επιτηρήσεως έφ' όλου του άτυχούς μας γένους, ή αδιαίρετος τριας της θρησκείας, εκπαίδευσως ή του έλληνισμού θα εξέλιπε βεβαίως έκτοτε άνεπισρεπεί, ή ο περίβλεπτος έδικός ασήρ μας δέν θα άντέλλε ή πάλιν μετά τριατώνιον δύσιν επί του πολιτικού όρίζοντος, όπως διαγαλξρ τας διανοίας ήμων, ή δια φλογερών ακ'ίνων θερμαίνη το έν τοις τέρνοις ήμιν εγκλειόμενον της φιλοπατρίας ευγενές αίσθημα.

Έκείνο δ' όπερ ήμεις κατά θείαν εύδοκίαν δέν άπωλέσαμεν έν ήμεραις αδύνης ή στυγαγών, είναι δυνατόν, είναι δικαίον ν' άπωλώσωμεν σήμεραν υπό Κυβερνήσιν πεπολιτισμένην ή χριστιανικήν, ένκεν έφημι-

ρων, έπλών δοκιμασιών; Όδιν ανάγκη έκαπέφευκτος να συναισθανθώμεν παρά ποτε το συμφέρον μας ή την ιερότητα των καθήκόντων μας, ή έσπερνίζομενοι την άσφαλή της όμοιοις άγχευαν, να συνέλθωμεν έν συσταραρήσει εις από κοιπού άτκεψν μετά των θρησκευτικών Αρχηγών μας, ή εξύρωμεν ή υήνοι τα προς συντήρησιν των εκπαιδευτικών καταστημάτων μας μέσο, κακοίωσωμεν δέ κάλλιον ή σκοπιμώτερον τα της εκπαίδευσως προς όμοιόμορφον διδασκαλίαν, καθορισμόν των καθηκόντων των εκ ήμων αυτών εκλεγούτων έπιτροπών, διδασκόντων τε ή διδασκομένων, ή καταβάλωμεν έκαστος ή υλοι όμου προθύμως τον έτήσιον έρανον, άπεκδεχόμενοι άκόμη ή την συνδρομήν της Κυβερνήσεως, εάν τοιουτοτρόπως εύρεσθαι να μας συνδρόμη. Άλλως προτιμώτερα ή δια μότων των ημετέρων μέσωσ συντήρησις, αν ή το παρά της Κυβερνήσεως χορηγηθήσονται, ιδρώς είναι εκ των ιδρώτων μας ή χρημάτων εκ των άδρών χρημάτων μας ή μηδένως άλλότριον.

Γ. Κ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ο Σουλτάνος έζειλεν εις τον Πατριάρχην τα βεράτιόν του όμοιον μετά παλαιά, αλλά δέν είχε το ιδιόχειρον του Σουλτάνου μονόγραμμα, ή τοῦ το έκέτρεψε να το κυρώση.

Ο Γόρδων επιάσθη 'ς την τζάκριν τον περιεκύκλωσαν οι άντάρται μέσ' 'ς το Κισσούμ δια να τον προφυλάξουν φαίνεται πο τους κλέπτας εκείνον ή τας λίρας πο χειμαζύτον. Α! έχει μεγάλην έτιρωήν 'ς τους άντάρτας ο Γόρδων.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Αχ! αυτή η 23 Μαρτίου πώς η λεκτροζει τον κόσμο!!! πώς και χωρίς να θέλη τις πηδῶ, χορεύει, τραγουδεί έρμους της ωρούας Έλευθερίας! πώς σύρεται πώς κινείται από μίαν έσωτερικήν άκαταύδητον δύναμιν! Δύναται η Λερησό, να καυχιθῆ ότι περισσότερον από κάθε άλλην πόλιν έώρτασε λαμπρότερην. Εφιλονείκουν ποίος να ζητωκραυγήση πρώτος, ποίος ρόπον τινά να δείξη περισσοτέρην χαράν και εις αιτήν άκόμητην Έκκλησίαν όλίγον έλειψε να έγερθῆ φιλονεικία τις θα όμιλήση πρώτος, όμιλήσαι λοιπόν δύο ο κ. Ν. Δ. Φραγκινούδης, ή ο κ. Ι. Καρραμφιλάκης. Θα ήμην ή εγώ τρίτος ρήτωρ αν είχαν ρηταρικών ύφος, όσων δ' άφορῆ το τι ήθελα να πῶ, ήναι γα την ιστορίαν κ' έλεγα κ' εγώ πολλά πράγματα... Όμιλήσαν τέλος πάντων και οι δύο καλά πράγματα, ή τους συγχαίρομεν, άλλ' i

δίως μία περικοπή του λόγου του κ. Ι. Καρεμφιλάκη συναρμολογηθείσα με καλήν απαγγελίαν ἀληθῶς μᾶς συνεκίνησε. Τέλος πάντων ἐμνηστολοίσθη ὅλη ἡ πόλις ἐσημαιοστολοίσθησαν ὅλα τὰ μαγαζεῖα, ἀλλ' ἰδίως τὸ καφενεῖον "Βικτωρία" ἐώρτασε λαμπροτελέστατα συνεκέντρωσαν οὕτως εἰπεῖν ἐν ἑαυτῷ ἅπασαν τὴν ἑορτήν. Μουσικὴ ἐγχώριος ἐπαιάνιζε μέχρη τοῦ μεσονυκτίου, καὶ φωναὶ νέων πλείστων ἐτραγώδουν τὰ ἀθάνατα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τοῦ Ἡρωϊσμοῦ ἁσμαῖα. Νομίζομεν ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἔθνος ἢ τὸ Ἑλληνικὸν δύναται νὰ καυχηθῆ ἐπὶ τῷ αὐτῷ ἑορτῇ.

Φίλον Κείρον.

Ἡμεῖς ἰδῶ εἰς τὴν Κύπρον ἔχομεν μίαν παροιμίαν τὴν ὁποίαν Σά σου διηγήσῃ "Ἐνας σοφὸς μίαν φοράν, εὔρε εἰς ἕνα μέρος μίαν κεφαλὴν ἀνθρώπου, (κρανίου δηλαδὴ) τὴν ἔπιασε λοιπὸν κ' ἔγραψε πάνω "Μὴ κλαῖς κουκκούφα τὰ παδες μόνον τὰ θέλεις πάθει" ἕνας ἄλλος λοιπὸν εὐρίσκει κατόπιν τὴν κουκκούφα, καὶ λέγει, "τί Σά πάθει πλέον αὐτῇ ἢ κουκκούφα παράνω παρ' ὅτι ἔπαθε; Σά τὴν φυλάξω διὰ νὰ βγάλω ψεύστην ἐκεῖνον ποῦ γραψε πάνω τὸν λόγον τούτου" τὴν παίρνει λοιπὸν καὶ τὴν φυλάττει εἰς τὸ κιβώτιόν του συμβαίνει ὅμως μὲν ἔρα νὰ ἀνοίξῃ ἢ γυναικὰ του τὸ κιβώτιον βλέπει τὴν κουκκούφα, με γράμματα πάνω, ὑποψιάζεται ὅτι εἶναι καρμὶ α μαγεία διὰ τὸν ἄνδρα τῆς, τὴν πετᾷ ἀμέσως εἰς τὴν φωτιάν καὶ τὴν καίει. Νὰ λοιπὸν τί ἔπαθεν ἀκόμη ἢ κουκκούφα. Αοιπὸν κ' ἡμεῖς τῶρα ποῦ μαθαίνομεν ἀπὸ αὐτὰ ποῦ παθαίνομεν, διὰ τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο ποῦ θελες νὰ τὸ ἐπιγράψῃς "Καταστροφὴ" καὶ ἀπὸ συγκατάθεσιν τὸ ἐπιγράψῃς "Κατάστασις" σοῦ λέγομεν καὶ διὰ σοῦ πᾶσι τοῖς Αἰγυπτίοις "Μὴ κλαῖς κουκκούφα τὰ παδες μόνον τὰ θέλεις πάθει".

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὑβρίζετε καὶ μὴ φοβεῖσθε Ἀρχιλογισταί! προστάτης σας ἰσχυρὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἐπιφοβὸς εἶνε ὁ Συντάκτης τῆς Herald in Cyprus.

"Ασπ! μὴ φοβάσθε τίποτε· εἶνε μὲν πολὺ νέος καὶ σας τὸ λέγει διότι εἶνε εὐκρινὴς, ἀλλὰ ἔχει εἰλε μὴ πολιτικὰς γνώσεις καὶ πρακτικὰς ἰδέας σάραν μάραν· οὐ ου οὐ δὲν χωρατεύει. Τὰς πολιτικὰς ἰδέας τοῦ Συντάκτου καὶ ἐκείνας τοῦ Ἀρχιλογιστοῦ θέλεις μελέγει φίλον

καὶ καλὸν νὰ τὰς διακρίνης ποῖα εἶνε ἢ καλλιτέρα· εἶνε καὶ αἱ διὸ ἕνα πρᾶγμα· καὶ βέβαια· διότι ἂν ἦσαν καλλιτέρα τοῦ πρώτου δὲν εἶχεν ἀνάγκην νὰ τὸν ὑπερασπισθῆ τούτους, ἂν δὲ πάλιν ἦσαν καλλιτέρα τούτου, δὲν εἶχεν ἀνάγκην ἢ Κυβέρνησις ἄλλου Ἀρχιλογιστοῦ.

Τέλος πάντων τοὺς ἔχει ἡ Κύπρος· καὶ πόλις ἕνα· καὶ τοὺς καμαρώνει.

Τὴν λογικὴν μόνον μίαν ἐπιστολὴν δὲν δύναται λέγει νὰ ἐννοήσῃ καὶ ἐββαῖα· διότι τί διάβολο εἶνε αὐτὴ ἢ λογικὴ; ἄετιον ἄρα γε ἢ ὑγρὸν, ἢ στερρὸν; Ἄν ἤρχετο εἰς τὴν Κύπρον ἐπιτήδες γὰρ συντάκτης, ἐμποροῦσε νὰ γνωρίσῃ τί εἶνε αὐτὴ ἢ λογικὴ· ἀλλ' ὅταν ὁ μάγειρος γίνῃ Γούμενος, τότε ὅ,τι ξεύρ' ὁ μάγειρος ξεύρει καὶ ὁ Γούμενος, ἀλλ' ὅ,τι πρέπει νὰ ξεύρῃ ὁ Γούμενος δὲν τὸ ξεύρ' ὁ μάγειρος.

Σοφία «Σοφίων» τὸ ἀνάγνωσμα.

Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ ἰδοὺ ἐνσαρκωθεῖσα ἡ «Σοφία» καὶ ἐν σκηναῖς θνητῶν κατελήθησα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον καὶ συνεκάλη λέγουσα· εὖς ἐστὶν ἄξιος ἐκκλινατώ πρὸς μεν τοῖς δ' ἐνδεῶσι φρενῶν ἐλεγε ἀβλέποντες ἐλέφετε καὶ οὐ μὴ συνῆτε» καὶ εἶδον καὶ ἰδοὺ ὀπισπασθεὶς λίθος ἐκ τοῦ ὄρους «Ἄγαρ» ἀπεκυλίσθη καὶ συνέτριψε τοὺς πόδας τῶν τῶ μάνα συλλεγόντων, καὶ ὁ μὲν λίθος ἄφαντος ἐγένετο, ἡ δὲ «Σοφία» τὸ μὲν πρῶτον ἐθαυρῶει καὶ τῷ χεῖρε συνεκίνει καὶ τῷ πόδε συνέτριψε, τέλος δ' εἰς λίθον ἐσπέγηει καὶ ἐν ἀψίδι γερύρας ἤρροστα.

Λευκωσία 26 Μαρτ. 84.

Καραμελλορεπανολαχανοπώλης. Σ. Σ. Ἀνάθεμά με καὶ ἂν καταλαβῶ τίβοτ' εἶ.

Κύριε Διευθυντά.

Μὰ τί διάβολον! νὰ με βγάλῃς ποῦ τὸ μεράκι γιὰ τὴν πάγω νὰ σκαρτάρω· βλέπω νὰ ἐξέρχονται τούρκισσες ποῦ ταῖς Μαγδαλιναῖς τί τρέχει;

ἢ Ἀστυνομία σου.

Ἄπ. Σ. Ἀκόμη νὰ σκαρτάρῃς; μὰ χωρὶς νὰ σκαρτάρῃς δὲν εἶσαι ἰκανὸς νὰ σκεφθῇς ὅτι τὸ ἀπέξω μόνον φαίνεται τούρκισσα ἀλλὰ ποῦ μέσα νὰ δαῦμεν τί διάβολος εἶναι,

καὶ ἀφοῦ σκαρτάρῃς πῶς θὰ καταντήσῃς;

Κύριον Δημαρχεῖον Λευκωσίας.

Πρέπει νὰ ληφθῇ φροντίς ὥστε εἰ ἄραξαι νὰ μὴ τρέχουν μέσα εἰς τοὺς ἐρόρους καὶ νὰ σπάζουν τοὺς πόδας τῶν γυναικῶν. Ἐὰν οἱ ἀμαξηλάται ἦνε τρελλοὶ, ἐκτίσθη νομίζω μέσα εἰς τὸ Σεράγγιον φρενοκομεῖον καὶ βάλτε τοὺς ἐκεῖ μέσα ἕως οὐ νὰ πῆξουν τὰ μυαλά τους νὰ μάθουν νὰ πέρνουν τὰς ἀμάξιας πᾶ πάνω εἰς τὰ πόδια τῶν ἀνθρώπων.

Κύριε Συντάκτα τῆς "Σάλπιγγος"

Ὁφείλω νὰ ἀπολογηθῶ εἰς τὴν ἄδικον κατηγορίαν ὅτι ἠθέλησα νὰ τάρω τὸν σάκκον ἐνὸς τῶν μουστερίδων μου. Ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος κ. ... μίαν ἐσπέραν ἐπέμενε δυσχυρίζεμενος ὅτι ἦτο σύντροφος καὶ ἔπρεπε νὰ μοιράσωμεν τὰ κέρδη ἀφοῦ λοιπὸν τῷ ἀπέδειξα ὅτι ἀντὶ κέρδους ὀφείλει νὰ μοι δώσῃ τὸ ἀνάλογον τῆς ζητίας. ἐκεῖνος ἠθέλε νὰ μ' ἀφήσῃ τὸν σάκκον του ...

ὁ Ν. Β.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ.

Ἡ ἀξία τῶν μαύρων οἴνων κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἦτο 145—165 τὸ γομαρι (ὄκ. 128), μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν ἀνευπισσης.

Ρακὴ σούμα 19 βαθμῶν γρ. 2 13)40—2 15)40 ἡ ὄκα.

Κοιμανδαρίαί γρ. 220—260 τὸ γομαρι.

Λίρα ἀγγλίας 132.

Χάριν τῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητῶν μας θὰ ἐξακολουθῶμεν νὰ γράφομεν ἀκριβῶς τὰς τιμὰς τῶν κυριωτέρων ἐμπορευμάτων Λευκωσίας καὶ ἄλλων πόλεων τῆς νήσου.

—Παίζομεν ἐν «πὰ τί φόντο;»

—Τί πρᾶγμα εἶνε πάλιν αὐτὸ τὸ «πὰ τί φόντο;»

—Ὁ! ἀδελφε· ἐγείνετε τόσος ἀνθρώπος καὶ δὲν ξεύρει ἀκόμη τί παιγνίδι εἶνε τὸ «πὰ τί φόντο,» ποῦ τὸ ξεύραυν σήμερον καὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι;

—Μὰ τί θὰ πῆ βρε ἀδελφε «πὰ τί φόντο;»

—«Πὰ τί φόντο» θὰ πῆ «ὄχι εἰς τὸ ἕαθος» δηλ. νὰ προσέχῃς νὰ μὴ πιπτη ἢ πύλα σου εἰς τὴν τρυ-

παν, αλλά να ρίπτῃς τὴν ξένην, καὶ τότε κερδίζεις.

— "ὦ καλὰ... παιζόμεν... μου φαίνεται καλὸν παιγνίδι.

— Ὅριστε λοιπόν... εὐχαλε καμὴν εἰκοσαριῶν σελλίνα πρὸς τὸ παρὸν, καὶ μετὰ ταῦτα πάλιν βγάλλεις κί' ἄλλα.

— Παναγαγία μου οὐ! Πεικταριῶν σελλήνια ἀδελφέ! καὶ ἐπειτα νὰ βγάλω κί' ἄλλα ἀδελφέ! γιὰ νὰ σε πῶ, τὸν καφέ ποῦ μοῦ κέρασες πῆ τον ἐσὺ καὶ ἀντίο... ἐγὼ οὔτε 'ς τὴν τρύπαν μβαίνω οὔτε 'ς τὸ φούντος πᾶν.

— Ἐλα δῶ βρε ἀδελφέ τί ἐπαθες!

— Τί ἐπαθα! δὲν μοῖ λέγεις ὅτι τὸ παιγνίδι τοῦτο τὸ λέγουν «πᾶν 'ς τὸ φούντος» παρὰ μοῦ λέγεις πῶς θὰ πῆ «ὄι 'ς τὴν τρύπαν»;!

— Ὡὦ ἀδελφέ καὶ σύ... φαίνεσαι σὰν τέλεια χωριάτης.

— Ἀφῆσέ με ἀδελφέ 'ς τὸν θεόν σου, καὶ καλλίτερα νὰ ἤμαι χωριάτης μὲ τὴν φούνταν, παρὰ πολιτης 'ς τὸ φούντος.

Σ Υ Μ Β Ο Υ Λ Α Ι.

Θέλεις νὰ φαίνεται πλούσιος; μὴ ἀπαντᾷς εἰς τοὺς χαιρετισμοῦστῶν ἄλλων.

Θέλεις νὰ φαίνεται ὑποληπτικός; περπάτει σοβαρά.

Θέλεις νὰ φαίνεται ὅτι ξεύρει καὶ χορεύει; παίξε πιλῆρτον χορευτὰ καὶ περδικάτα.

Θέλεις νὰ φαίνεται ὅτι εἶσαι ἀγγελόπλαστος; περπάτει χορευτὰ.

Θέλεις νὰ φαίνεται ὅτι ἔχει νοῦν; ψήλωνε τὰ φρύδα σου καλὰ πάνω.

Θέλεις νὰ φαίνεται ἀνδρείος; λέγε συχνὰ πικρὰ ὅτι θὰ δέρῃς ἕνα.

Θέλεις τέλος πάντων νὰ φαίνεσαι τρελλός; ὕβριζε ὅποιον εὖρεις ἐμπρὸς σου καὶ τὸ τελευταῖον τοῦτο εἶνε καλλίτερον ἀπὸ ὅλα.

(Σοφία τοῦ αἰῶνος τούτου.)

— Κύριε! κύριε! παρακαλῶ πρότεξε καὶ σὺ ἀπ' ἐδῶ ἀπ' αὐτὸ τὸ πνιγνὸν ποῦ ἀκούεις καλλίτερα, τί εἶνε αὐτὰ ποῦ ἀκούω μέσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦτο;

— Ἄ δὲν εἶνε τίποτε κύριε· καραόλους τρέσιν.

Κύριε Συντάκτα.

Ἐν τῷ προκαρθεύοντι φύλλῳ σου

ἠθέλητες νὰ προσβάλλῃς ἐμὲ, ἀλλ' ἐκεῖνος ποῦ σοῦ ἔγραψε κακὰ σοῦ ἔγραψε καὶ πρότεχε νὰ μὴ ἀπατάσαι.

Μ. Δ.

Λευκωσία, 24 Μαρτίου 84.

Καὶ γὰρ ἐνθυμήθημεν κείνον τὸν Σχολαστικὸν ποῦ ἔγραψεν εἰς τὸν φίλον του «τὴν ἐπιστολὴν ποῦ μοῦ ἐστειλες νὰ σοῦ ἀγοράσω βιβλία δὲν τὴν ἔλαβα» νὰ! ὑπάρχουν ποῦ τὴν γενεῖάν του ἀκόμη.

Κύριε Μήδα.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐκαμες τὸ ξεύρεις σὺ καὶ μερικοὶ συμπολιταὶ σου καὶ ἐγὼ μετὰ τὴν δημοσίευσίν του διὰ τῆς «Σάλπιγγος» τῶμαθε κί' ἄλλος πὸ μᾶς; ὄνομα δὲν ἔβαλα διὰ νὰ πῆς ὅτι σὲ ἐπρόσβαλα διότι σὲ ἐφάνέρωσα εἰς ὅλους· ὥστε τὸ εἶδες καὶ τὸ ἐσκέφθῃς μόνο; σου ὅτι εἶνε ἔργον σου καὶ πρέπει νὰ προσέχῃς εἰς τὸ ἐξῆς· ἐνῶ τώρα μ' αὐτὸν τὸν τρόπον σου προσπαθεῖς μόνος σου νὰ φανερωθῇς φρόνησιν! φρόνησιν! φρόνησιν! μὰ διάβολε πόσαις φοραῖς θὰ σε τὸ πῶ;

Ἄνεκαλύφθησαν τέλος πάντων ἐκεῖνοι ποῦ μοῦ ἔγραψαν τὴν πλαστογραφημένην ἐπιστολὴν ἐκ Λευκωσίας· ἡ Ἀστυνομία μου δὲν χωρατεῖει· ἀλλὰ δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ σε τὸς πῶ· εἶνε παιδιὰ τοῦ Σχολείου καὶ τοῦτο τὸ λέγομεν διὰ νὰ τὸ δοῦσι καὶ νὰ προσέγωσιν ἄλλοτε τὰ παιδιὰ αὐτὰ, διότι τοῦτο ποῦ καμὰν καταδιώκεται ἀπὸ τὸν νόμον.

Ὁ Θεὸς μᾶς ἔχει ὅλους γιὰ τρελλούς.

Οἱ σημερινοὶ ἐπιστήμονες λέγουν ὅτι τὸ θένετο χρῶμα, τὸ οὐρανί, ὠφελεῖ πολὺ εἰς τοὺς φρενοβλαβεῖς, καὶ διὰ τοῦτο ὅλα τὰ φρενοκομεῖα τὰ ἔχουν βικμμένα μὲ οὐρανί χρῶμα· ὥστε ὁ Θεὸς ὁ ὁποῖος τῆξευρε τοῦτο βεβαίαια ἀπὸ τότε, καὶ δὲν ἐπερίμενε νὰ τοῦ τὸ ποῦν οἱ σημερινοὶ σοφοὶ μας, διὰ νὰ μας περιζώσῃ μὲ οὐρανί χρῶμα θὰ πῆ ὅτι μᾶς ἔχει ὅλους γιὰ τρελλούς.

ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε τρελλοὶ· ἄλλος ὀλίγον κί' ἄλλος πολὺ.

Φίλοι μου Παλουριώτῃται!

Ἐνθυμοῦμαι, μὴν φορᾶν, 'ς τὰ 1778 νομίζω, ἠγοράσαμεν ὕστερα πὸ τέσσαρς κόπους καὶ τόσα ἔσσανα ὀλίγον μὲρὸν ἀπὸ

τὴν Λευκωσίαν διὰ νὰ τὸ πάρωμν 'ς τὸ χωριὸν ποῦ κατανοῦμεν πολλάς φορὰς νὰ μὴ ἔχωμν οὔτε γιὰ ταῖς ὀρνίθις· τί ἐκαμετε λοιτόν; τὸ πῆρατε ἢ ὄχι; βρε ἀδελφέ, μὰ νὰ πληρώητε τὸν φόρον τοῦ νεοῦ καὶ τὸ ἄλλο 2 1/2 λῆραις ἐγγλέικαις, καὶ τὸ μὲρὸν τὰ ἔχη ἡ Λευκωσία· Ἄν δὲν μπόρητε νὰ τὸ πάρωτε ζητήσατε ἀδελφέ τὴν συγγνωμὴν τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἂν ἐγρήνω τῆς καμὴν σταλῶν φῆλα θροπίς, εἶναι ἀένοτα νὰ μὴ σε ἀφείλῃ, καὶ τὰ τὰ λαμβᾶν ὀλίγα ὀλίγα 'ς ἐχρῶσι. Τέλος πάντων ἀρκούμαι ἀπὸ τῆς τῆς γλυκεῖαν γλῶσσαν πρὸς τὸ κεφάλαιόν σου, ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἀφοῦ μὴ τὴν κέρασάν σου τότε.....

Προσβλήθῃσα εἰς τὸ ἄθος τῆς ἡλικίας της καὶ πολλὰ παθεῖσα ὑπὲρ ἐπαμάτων τόσου πρωτοφανῶς ἐν τῇ συγγνωμῆς της, ἀφηρηθῆναι ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν τὴν παρελθεῖσαν Πέμπτην 22 Μαρτίου ἡ πολυκλαυστος συγγνωμῆς.

MARIANNA K IASSEMIDOU.

καταλιπούσα σύζυγον, θυγάτριον, ἀδελφὸς καὶ συγγνωμῆς θρηνοῦντας αὐτὴν ἀκαρηγόρητα, Ἡ μακαρίτης ἀκολουθήσασα τὸν σύζυγόν της ἤλθε μόλις πρὸ ἐνός ἔτους (ἐκ Καϊμακλίου) καὶ κατέκησεν ἐν Λεμησῶ ὅπου ἐπέπρωτο νὰ κατοικήσῃ διὰ παρτός. Ὁ Θεὸς ἀναπαῦσαι αὐτὴν καὶ παραμυθῆσαι τοὺς συγγνωμῆς αὐτῆς.

Λύσις τοῦ θ. αἰνίγματος.

Ἄκαδημία.

Λυγῆρις. Ν Μαληκίδης, Ν. Κ. Λαρίτου, Σ. Μικάρδου, Βρ Ἀραούζου. Ἐκ Λάρσακος Δ Σ. Μικελιάδης, Γ. Θωμάς.

ΑΙΝΙΓΜΑ Ε΄.

Ἐκ τῶν ἰσῶν τοῦ Αἰγαίου θὰ ἰδῆς ὅτι εἶμι μία, ἀλλὰ κ' ἔξω εἰς τὰ δάση μὲ τρομάζουν τὰ θηρία. Ἀσκληρὲ ἀπεφασίως καὶ ἀκέφαλον μ' ἀφήρης, θῆσαν τὰ εὐδὴ ὠραία κ' ἰσχυρὰν θὰ ἀπαντήσης. Οὕτω δ' ἔχουσιν καὶ πάλιν ἂν μὲ μετὰ τὸ γραμματῆρος τὰ γ' ἀδύνατον ἂν λείψω νὰ ὑπάρξης καὶ νὰ ζήσης.

Λευκωσία

Πολ. Χ Γαβριήλ.

Τηλέγραφος "Σάλπιγγος".

Τῷ κ. Γ. Π. Βαρῶσι· λείπεις ἢ ἴσ' ἐδῶ; Τῷ κ. Ἰδονοπαθεῖ Λάρσακα τὴν ἀπάντησιν ἰδὲ εἰς τὸν 2 ἀριθμὸν τῆς "Σάλπιγγος". Τῷ κ. Θ. Θ. αὐτόθι· μὴ σημειώσεις... στέλλε 2—3 παραπάνω.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου "Ἀληθείας".